

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obvineného **D. V.**, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 1T 2/2011, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. januára 2011 v Bratislave o návrhu samosudcu Okresného súdu Nové Zámky na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obvineného **D. V.**, vedená na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 1T 2/2011, sa tomuto súdu **odníma a prikazuje sa Okresnému súdu Trnava.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný prokurátor Nové Zámky podal dňa 7. januára 2011 pod sp. zn. 2Pv 1046/09 na Okresnom súde Nové Zámky obžalobu na obvineného **D. V.**, nar. **X.**, trvale bytom **T.**, prechodne bytom **T.**, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že :

hoci mu z ustanovenia § 62 zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. vyplýva povinnosť vyživovať svojho maloletého syna **M. S.**, narodeného **X.** a podľa rozsudku Okresného súdu v Trnave spisovej značky 17C 8/05 – 28, zo dňa 8. augusta 2005 je povinný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 99,58 eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky **M. S.**, prechodne bytom **T.**, vyživovaciu povinnosť si neplní napriek tomu, že pracoval, mal príjem, dňa 31. januára 2009 bol s ním skončený pracovný pomer dohodou, spoločnosť **J.** vyplatila obvinenému odstupné, odmenu a poberal dávky v nezamestnanosti, dňa

12. augusta 2009 bol z evidencie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave vyradený, maloletému M. S. bolo priznané náhradné výživné Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Nových Zámkoch, zdržiava sa v mieste bydliska, čím za obdobie od 1. januára 2006 do 30. decembra 2010 vznikol na výživnom dlh v sume 5 974,80 eur, z ktorého uhradil 2 454,96 eur a na výživnom dlhuje 3 519,84 eur.

Samosudca Okresného súdu Nové Zámky podal dňa 19. januára 2011 na Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

V podanom návrhu pritom poukázal na to, že z obžaloby je zrejmé, že obvinený a matka maloletého M. S. – M. S. bývajú v T., kde býva t. č. aj maloletý M. S., ktorý je žiakom S. (č. l. 82). Ako ďalej uviedol, z výpovede svedkyne M. S. (č. l. 80 - 81) vyplýva, že v T. býva (aj keď krátko) so svojím terajším manželom a má tam i zamestnanie.

Upozornil zároveň i na tú skutočnosť, že z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky nie je obžalobou navrhovaný žiadny svedok a s týmto úradom je možné komunikovať v rámci trestného konania písomne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s poukazom na hospodárnosť konania a možnosť lepšieho dosiahnutia účelu trestného konania preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako najbližšie spoločne nadriadený Okresným súdom Nové Zámky a Trnava, vec obvineného D. V. v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. odňal Okresnému súdu Nové Zámky a prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trnava.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený obom okresným súdom v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. preskúmal podaný návrh ako aj príslušný spisový materiál a zistil, že tento spĺňa zákonom požadované podmienky.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. **z dôležitých dôvodov** môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti

a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého - „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“.

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t.j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú porovnateľné s významom ústavného princípu neodňateľnosti veci zákonnému sudcovi.

Súdna prax za „dôležité dôvody“ v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por. považuje také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkove lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa, než súdom miestne príslušným. Takýmito dôvodmi sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú náležité zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, výchovné pôsobenie konania a čo najrýchlejšie, avšak zákonné a spravodlivé prejednanie a rozhodnutie veci.

Pokiaľ ide o predmetný prípad, keď obvinený D. V., ako aj jediná v obžalobe navrhovaná svedkyňa M. S. bývajú v obvode iného súdu, pričom rovnako tak tam býva i maloletý M. S., treba súhlasiť s tým názorom samosudcu Okresného súdu Nové Zámky, že v danom prípade skutočne existuje „dôležitý dôvod“ na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por., keďže delegáciou dôjde k urýchleniu a zhospodárneniu konania.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky teda dospel k záveru, že v posudzovanom prípade sú splnené podmienky na odňatie trestnej veci obvineného D. V., vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 1T 2/2011, a jej prikázanie Okresnému súdu Trnava.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o návrhu samosudcu Okresného súdu Nové Zámky tak, ako je uvedené v enunuciáte tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. januára 2011

**JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová